

CORREU ELECTRÒNIC
suplements@ddg.cat

FEDERACIÓ CATALANA DE VOLUNTARIAT

L'AGENDA

DIUMENGE 10 DE FEBRER
Salt, Porqueres, Tossa de Mar, Riudellots de la Selva, Olot, Planoles, Palafrugell i Figueres ▶ V Cursa: «Run 4 Cancer» amb 3 itineraris (5 i 10 km). Organitza Fundació Oncolliga Girona. 10 € 10.00 H 972224963 @ONCOLLIGAGIRONA.CAT

Fornells de la Selva ▶ Calçotada popular. Organitza Oncolliga Girona. PAVELLÓ POLIVALENT 14.00H 972224963 @ONCOLLIGAGIRONA.CAT 18 € ADULTS I 6 € INFANTS

DIUMENGE 24 DE FEBRER
Sant Gregori ▶ Oncoclàssiques 2019, trobada benèfica de Vespes i motos clàssiques. Organitza Girona Scooter Club i Oncolliga Girona. 10 € ESPAI LA PINEDA @FACEBOOK GIRONA SCOOTER CLUB

CURSOS, JORNADES I TALLERS
Salt ▶ «Gamificació educativa» amb Oriol Ripoll. Organitza Fundació SER.GI i Fundació Bofill. 12 FEBRER (CAMP BASE) I 19 DE FEBRER (EDULAB) AFACTORIA CULTURAL COMA GROS 17.00 A 19.00 H @WWW.FUNDACIOSERGI.ORG

Girona ▶ «Jornada de portes obertes: Pàdel Adaptat» amb Oriol Ripoll. Organitza MIFAS. 18 FEBRER PISTES DEL GEIEG SANT PONÇ 18.30 A 20.00 H 972 414041 @AALFONS@MIFAS.COM

Girona ▶ «Gestió de les emocions, creences i pensaments en l'acció voluntària». Organitza FCVS. 26, 28 DE FEBRER I 5 DE MARÇ PISTES DEL GEIEG SANT PONÇ 17.30 A 21.00 H 972227911 @WWW.VOLUNTARIS.CAT 10 € (SOCIS), 20 € (NO SOCIS)

Jordi Sistach Roura

Vicepresident de Vimar, fundació Vilagran-Maristany.

«Treballem per l'acceptació de la diferència en una societat més justa»

XAVIER RIBAS GIRONA

En quin any es constitueix la vostra entitat i quins van ser els motius pels quals es va crear?

R La Fundació Vilagran-Maristany neix l'any 1999, concretament el dia 5 de març. El motor d'aquella iniciativa era la preocupació d'unes famílies perquè el Baix Empordà tingués els recursos necessaris per als seus fills nascuts amb alguna discapacitació.

Aquells pares i mares demanaven per a ells un llit (que vol dir acolliment residencial), una feina (que vol dir atenció diürna), i la possibilitat de gaudir del lleure. Així aconseguirien la integració social i la promoció personal. Aquesta voluntat es pot resumir dient que volien donar-los qualitat de vida. Per això la primera acció va ser l'adquisició de dos pisos a Palafrugell per convertir-los en una llar-residència per a dotze persones, i que porta el nom de Llar 2000, recordant l'any de la seva inauguració.

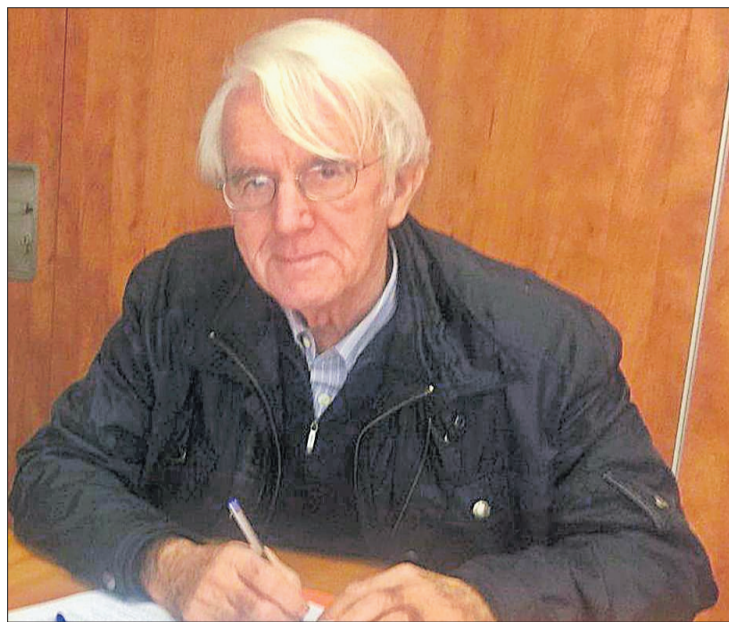
Què ha canviat a l'entorn local i global des que va néixer l'entitat?

R Tot va canviant a poc a poc. En qualsevol cas nosaltres treballem per l'acceptació de la diferència, per l'extensió dels drets socials amb la il·lusió de contribuir, modestament, al fet que la nostra societat sigui més justa.

Penso que ha canviat la representativitat dels pares davant de l'administració: abans era més directa, ara està mediatitzada per una xarxa d'organitzacions que, des del meu punt de vista, corren el risc de diluir-la en el millor dels casos.

Quins són els projectes que esteu duent actualment?

R Com que les necessitats són cada cop més evidents ens hem embarcat en un gran projecte: construir una nova residència a Platja d'Aro. Serà un centre per a

El vicepresident de Vimar, Jordi Sistach Roura. DdG

trenta persones residents i quinze més de Centre de Dia substituint la Residència de Sant Feliu de Guíxols que es convertirà en Llar-Residència per a setze persones. Això és possible gràcies a la cessió per part de l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro d'una magnífica parcel·la en l'entorn del Parc dels Estanys, també gràcies a l'Obra Social La Caixa, a la Diputació de Girona, a més de col·laboracions municipals i al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

És un miracle haver arribat fins aquí, tot gràcies a moltíssimes sinergies solidàries que fan realitat allò que «tot està per fer i tot és possible».

Quins són els reptes actuals i els de futur de la vostra entitat?

R El principal repte és transmetre l'esperit inicial a una organització que comença a tenir dimensions respectables i que obligatòriament ha de convertir-se en una empresa amb gairebé setanta treballadores i treballadors. Dit d'altra manera conservar els trets de la proximitat del que és petit i ser

capaç de convertir-se en una empresa dinàmica amb eficiència i eficàcia al servei de les persones amb discapacitat del Baix Empordà. No ens n'amaguem, de demanar totes les ajudes, perquè efectivament les necessitem.

La vostra entitat té seu a Palamós. Teniu activitat en altres municipis?

R Tenim un Servei de Teràpia Ocupacional per a vint-i-quatre persones a Sta. Cristina d'Aro; a Sant Feliu de Guíxols una Residència per a setze persones que a més pot acollir set usuaris més com a Centre d'Atenció Especialitzada; a Sant Antoni de Calonge una llar-residència per a deu persones; a Palamós les oficines centrals; a Palafrugell dues llars-residència per a dotze persones cadascuna, tres pisos que lloguem i donem suport a set persones i un magnífic centre de dia per a vint-i-cinc persones a punt d'estrenar.

A banda d'aquests serveis localitzats en un immoble, també oferim el Servei de Suport a l'Autonomia en la Pròpia Llar, localitzat

en les persones que, mantenint el seu domicili particular, reben suport personal per al desenvolupament d'una vida autònoma.

La vostra entitat disposa de voluntaris: quants són i quina feina hi desenvolupen?

R El voluntariat ens ve, majoritàriament, de la Creu Roja de Sant Feliu de Guíxols, on tenim la Residència. La seva feina és donar suport, en cap cas substituir, als professionals que atenen les persones amb discapacitat. Amb aquest suport és possible ser més ambiciós a l'hora de programar activitats com anar a la piscina, sortir a passejar, participar en la vida social, etc. Són gent meravellosa, traspunen humanitat i empatia, sempre els acompanya el somriure i gairebé s'ofenen quan els vols expressar gratitud.

Qualsevol persona interessada pot entrar en la nostra web, on trobarà la descripció que cada centre nostre fa de les possibles col·laboracions voluntàries i del telèfon i persona referent.

Quina part dels vostres voluntaris són joves? Quines propostes cal fer als joves per entusiasmar-se pel voluntariat?

R De joves en tenim pocs, és una assignatura que, de moment, no aconseguim aprovar. Ens agradaria passar pels diferents centres docents de la comarca per descriure la diferència d'aquestes persones, ajudar a comprendre-la, estimar-la i ajudar-la. La veritat és que ens falta temps, embolicats en el dia a dia a vegades ens n'obliden del que és important.

Què creieu que us aporta el fet de ser membres de la Federació Catalana de Voluntariat Social?

R Sempre és bo compartir experiències, conèixer-ne de noves, rebre informacions i d'aquesta manera ampliar el teu punt de vista. En qualsevol cas són gent meravellosa que sense grans retòriques fan realitat les utopies.

S'acostaven les festes nadalenes, tot bullia en aquell supermercat. El moviment era un soroll d'alegria. Els nens, amb la seva carona d'innocència, miren les estanteries, sobre tot les joguines. Ho voldrien comprar i endur-se-les a casa.

Els pares els frenen amb afecte i atenció: no agafeu ni toqueu res! Ja sabeu que el que toca és fer la carta i si us heu portat bé aquest any, els Reis ho tindran present i us

deixaran més coses a la terrassa. A la caixa i ja amb els queviures al carro, una parella d'avis han comprat el que necessiten per a la setmana. No està ple fins a vesar, sempre pensen que no és necessari omplir-lo de tantes coses de moment. El que sí es reflecteix en les seves cares és il·lusió: els nets vindran d'aquí a poc.

Estan treballant a l'estranger i només venen per Festes. Se'ls nota emocionats i fins i tot caminen més de pressa. Parelles i joves van

TOT ÉS IMPORTANT

Magda Ruiz

VOLUNTÀRIA D'AECC GIRONA

entrant atabalats aquella hora. Tenen poc temps per comprar: estu-

dien i treballen. Això sí, ho miren tot. Van amb la llista a la mà per no oblidar res i, com que tenen un espai reduït a casa seva, intenten que els paquets no siguin grans: on els col·locarien?

De sobte, en una taula situada al costat de l'entrada, s'acosta gent a preguntar. És lloc petit però molt important per als que es troben allà. Són voluntàries que avui es dediquen a fer difusió d'una cursa solidària.

Els treballadors en el canvi de

torn s'aboquen a apuntar-s'hi, no se la volen perdre! S'hi atura un senyor amb una cadira de rodes. No té cames. El seu esperit de superació és tan gran que vol participar... Però no té qui l'acompanyi.

Les noies al primer moment queden esglaiades, però tot seguit reaccionen i li diuen que elles mateixes faran la cursa i no el deixaran en cap moment. El senyor amb els ulls negats de llàgrimes els dona el millor dels regals: una gran abraçada.